Paraclisul Sfintei Matrona de la Moscova

(19 aprilie / 2 mai şi 8 martie)

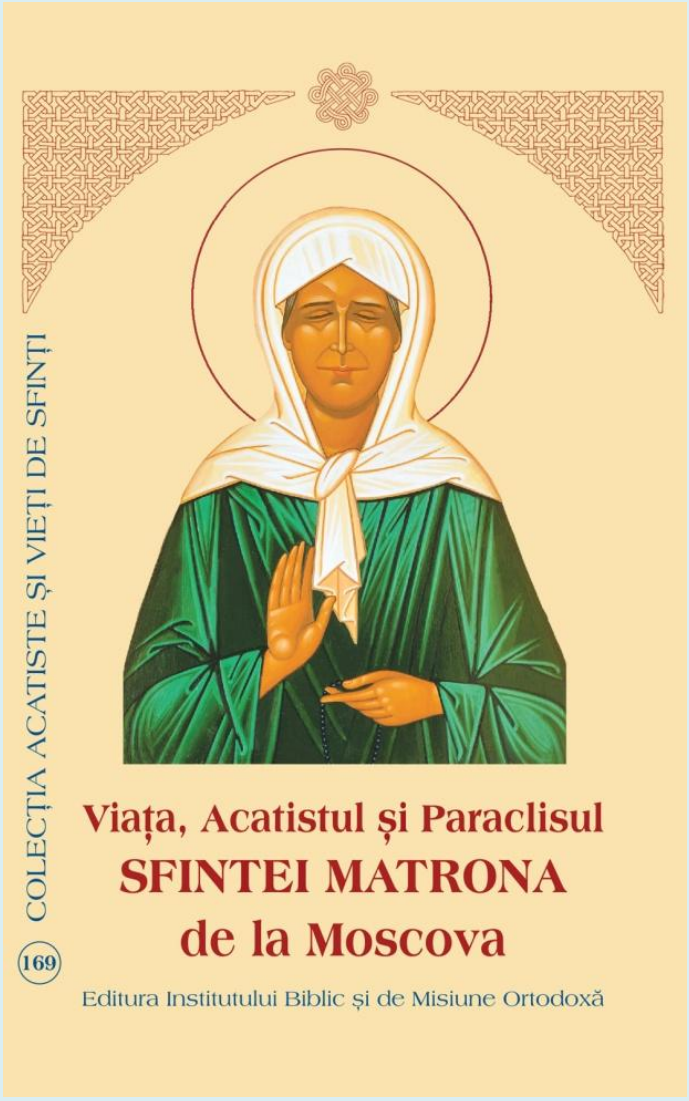

Sfânta Matrona din Moscova, Rusia (1885-1952) (19 aprilie / 2 mai şi 8 martie):

https://www.academia.edu/42971210/Sf%C3%A2nta_Matrona_din_Moscova_Rusia_1885-1952_19_aprilie_2_mai_%C5%9Fi_8_martie_

https://archive.org/details/sf.-matrona

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-matrona/steaemy1/sf-matrona

***

Paraclisul a fost tradus din limba greacă de arhim. Chiril Lovin, după textul alcătuit de imnograful Haralambos Busias şi aprobat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe a Greciei.

&&&

[Preotul, după ce își pune epitrahilul și felonul, deschide dvera și dă obișnuita binecuvântare din fața Sfintei Mese, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și puru rea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.]

Dacă nu este preot de față, în locul binecuvântării de mai sus, diaconul, mo-nahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugăciunile Sfinților părinților noștri, Doa-mne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi se rostesc rugăciunile începătoare:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este Împărăţia, şi puterea, şi slava: a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Strana: Amin.]

Dacă nu va fi preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul no-stru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Strana: ***Doamne, miluieşte !*** (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**
1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.

8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Şi îndată se cântă, pe glasul al 3-lea: ***Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori),*** *apoi:*

Tropar, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe ceea ce a strălucit de curând în Rusia prin răbdare în multe suferinţe, prin dragoste către Dumnezeu şi către cei ce pătimesc, prin smerenie, prin nepătimire şi trezvie, să o lăudăm cu alese cântări, pe Matrona cea purtătoare de Dumnezeu, cerând cu evlavie stăruitoarele ei rugăciuni către Stăpânul Hristos. (de 2 ori)

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăveşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50
1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.

5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul, glasul al 8-lea

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând, israiliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Matrona, ceea ce ai fost pe drept numită al optulea stâlp al întinsei Rusii de către Sfântul Ioan din Kronstadt, întăreşte-ne pe toţi în dreapta credinţă.

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Sfinţeşte-ne pe noi toţi, care cu evlavie te cinstim, Matrona, ca pe un izvor de sfinţenie de Dumnezeu dăruit şi ca pe o fântână de minuni, de curând arătată în Rusia.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Minunată Matrona, nevoitoare cuvioasă în lume, ceea ce ai strălucit în Rusia în vremurile vitrege ale cumplitei necredinţe, izbăveşte-ne de necazuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Maică Fecioară, cu apele curăţitoare ale rugăciunilor tale către Fiul tău, Făcătorul tuturor, stinge văpaia patimilor noastre râvnitoare de cele de jos, Născătoare de Dumnezeu, izbăvirea muritorilor.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, cel ce ai făcut cele de deasupra Crugului Ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, Cel ce eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Ca pe un vas al înţelepciunii şi al virtuţii, sălaş al harului şi pecete a darurilor de multe feluri te lăudăm pe tine, Sfântă Matrona, noi, cetele bine credincioşilor, care alergăm în primejdii la mijlocirea ta.

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Maică Matrona cea nevăzătoare, care în chip limpede ai ochii sufletului întorşi către Mirele ceresc şi Izbăvitorul, deschide ochii noştri ca să vadă cele mai presus de minte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pildă dumnezeiască a femeilor nevoitoare, care te-ai arătat lăcaş dumnezeiescului Duh, înţeleaptă Matrona, roagă-te Mirelui tău Hristos să dăruiască har şi milă celor ce te cinstesc.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Stăpână plină de har Marie, dumnezeiască izbăvitoare a neamului omenesc de robia vrăjmaşului nevăzut, scapă-ne degrabă de lucrarea aceluia pe noi, cei ce te lăudăm cu sufletul şi cu buzele.

Apoi aceste **Stihiri:**

Izbăveşte de primejdii pe cei ce te cinstesc, Sfântă Matrona, ca pe o strălucire nou arătată a tuturor virtuţilor şi ca pe o stea călăuzitoare celor ce au trebuinţă de milostivire.

Caută cu milostivire, de Dumnezeu Născătoare prea lăudată, spre necazul şi durerea robilor tăi, pe care le vindecă, fiind singura grabnic folositoare.

[Preotul zice Ectenia întreită scurtă.]

În lipsa preotului, se zice: Doamne, miluieşte (de 12 ori).

Şi îndată **sedealna**, glasul al 2-lea:

Podobie: Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebiruit, izvor de milă şi lumii scăpare, cu de-adinsul strigăm către tine Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab şi ne izbăveşte pe noi din nevoi, ceea ce eşti singură grabnic folositoare.
Pe ceea ce a luminat cu răbdarea şi smerenia în vremuri cumplite în Rusia, pe nevoitoarea Matrona să o lăudăm strigând: ceea ce eşti palat luminat al virtuţilor, tu ai aflat har să mijloceşti înaintea lui Hristos pentru cei ce te laudă.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

De Dumnezeu dăruită Matrona, grăbeşte spre ajutorul rugătorilor tăi, ceea ce ai strălucit de curând în Rusia ca un înger purtător de trup.

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Prea lăudată, fiind sălaş al smereniei şi icoană a înainte vederii, păzeşte-i pururea în răbdare şi trezvie pe toţi cei ce te cinstesc.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fereşte-i nevătămaţi de boli şi de dureri pe cei care cer rugăciunile tale către Cel Preaînalt, prea slăvită Matrona, de Dumnezeu luminată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nemijlocită curăţitoare a lumii, Maică Fecioară, izbăveşte-i pe cei ce te fericesc cu credinţă şi au trebuinţă de bunăvoinţa ta.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel înalt, pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Lăudând cinstită vieţuirea ta în lume, Sfântă Matrona, cerem rugăciunile tale stăruitoare către Domnul.

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Întăreşte-ne în credinţă, fericită Matrona, pe noi, cei ce alergăm la a ta vestită ocrotire şi te lăudăm ca pe un stâlp de Dumnezeu luminat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfântă Matrona, bogăţie de mult preţ a Bisericii lui Hristos, obştea dumnezeiescului Acoperământ are moaştele tale ca pe o cinstită comoară.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Noi cei muritori cu laude te încununăm pururea, Maica lui Dumnezeu, ca pe o pricină de mântuire şi ca pe o dumnezeiască mijlocitoare a bucuriei noastre veşnice.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Maică Matrona, nu ai încetat a întări în credinţa cea adevărată poporul care te căuta, primejduit în cumplitele vremuri ale necredinţei; deci şi acum întăreşte, prin rugăciunile tale către Domnul, pe toţi cei ce se roagă ţie.

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Mulţimea bine credincioşilor, scăpând la acoperământul tău şi la ocrotirea ta cea neclintită, strigă ţie: Nu înceta privind de sus spre noi, cei ce cu credinţă lăudăm ostenelile nevoinţei tale, mireasă a lui Hristos, Matrona.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Deschide ochii sufletului meu, de Dumnezeu purtătoare Matrona, ca să văd toate cele de folos mie, că tu întru nevedere ţi-ai dus viaţa, dar eşti podoaba Rusiei în vremurile cele din urmă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, ceea ce ai născut mai presus de cuvânt pe Cuvântul lui Dumnezeu Celui Preaînalt, primeşte cu blândeţe rugăciunea robului tău, care cere al tău har şi laudă cu evlavie pe Fiul tău, Creatorul a toate.

Apoi aceste **Stihiri:**

Izbăveşte de primejdii pe cei ce te cinstesc, Sfântă Matrona, ca pe o strălucire nou arătată a tuturor virtuţilor şi ca pe o stea călăuzitoare celor ce au trebuinţă de milostivire.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

[Preotul rosteşte ectenia mică: Iară şi iară... şi ecfonisul: Că Tu eşti Împăratul păcii...]

În lipsa preotului, se zice: ***Doamne, miluieşte*** (de trei ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi zicem **Condacul**, glasul al 2-lea:

Podobie: Ceea ce eşti creştinilor ocrotitoare (păzitoare) neînfruntată şi mijlocitoare stăruitoare către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoşilor, ci sârguieşte, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credinţă strigăm către tine: Grăbeşte spre rugăciune şi te nevoieşte spre mijlocire, apărând pururea Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce cinstesc pe tine.

În cântări să cinstim pe fericita Matrona, strălucirea Rusiei, pe cea împuternicită cu harul Duhului Sfânt să vadă înainte cele viitoare, ca pe una ce este întocmai cu sfintele femei şi caldă mijlocitoare pentru lume.

Prochimenul, glasul al 2-lea: Aşteptând, am aşteptat pe Domnul, că a căutat spre mine şi a auzit rugăciunea mea.

Stih: Şi a pus pe piatră picioarele mele şi a îndreptat paşii mei.

Evanghelia de la Marcu

Marcu: 8, 34 -38; 9,1

Zis-a Domnul:
34. Oricine voieşte să vină după Mine să se lepede de sine, să-şi ia crucea şi să-Mi urmeze Mie.
35. Căci cine va voi să-şi scape sufletul îl va pierde, iar cine va pierde sufletul Său pentru Mine şi pentru Evanghelie, acela îl va scăpa.
36. Căci ce-i foloseşte omului să câştige lumea întreagă, dacă-şi pierde sufletul?
37. Sau ce ar putea să dea omul, în schimb, pentru sufletul său?
38. Căci de cel ce se va ruşina de Mine şi de cuvintele Mele, în neamul acesta desfrânat şi păcătos, şi Fiul Omului Se va ruşina de el, când va veni întru slava Tatălui său cu Sfinţii îngeri.
1. Şi le zicea lor: Adevărat grăiesc vouă că sunt unii, din cei ce stau aici, care nu vor gusta moartea, până ce nu vor vedea împărăţia lui Dumnezeu, venind întru putere.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 2-lea*

Pentru rugăciunile Sfintei Tale Matrona, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin, *acelaşi glas*

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stihira, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta şi, după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.

Pe ceea ce a alinat mulţimi de oameni necăjiţi în anii din urmă, pe Matrona cea de Dumnezeu luminată, să o lăudăm în cântări cuviincioase, prin harul lui Dumnezeu, că acestei nevoitoare fără vedere Domnul i-a deschis ochii să vadă cele ce vor fi şi cele dinlăuntrul inimilor, pentru care să-i strigăm: Deschide şi ochii sufletelor noastre, prin rugăciunile tale, ca să vadă cele de folos spre mântuire.

[Preotul zice: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău şi binecuvântează moştenirea Ta. Cercetează lumea Ta cu milă şi cu îndurări, înalţă fruntea creştinilor ortodocşi şi trimite peste noi milele Tale cele bogate; pentru rugăciunile prea curatei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor şi cereştilor netrupeşti Puteri; pentru rugăciunile cinstitului şi slăvitului proroc, înaintemergătorul şi Botezătorul Ioan; ale Sfinţilor slăviţilor şi întru tot lăudaţilor apostoli; ale Sfinţilor şi slăviţilor buni biruitori mucenici; ale cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţi ai noştri; ale Sfinţilor şi drepţilor dumnezeieşti părinţi Ioachim şi Ana; ale sfântului (N), a cărui pomenire săvârşim astăzi, şi pentru ale tuturor sfinţilor, rugămu-ne, mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi, păcătoşii, care ne rugăm Ţie, şi ne miluieşte pe noi.

Strana: Doamne, miluieşte (de 12 ori),

Apoi preotul rosteşte ecfonisul: Cu milă şi cu îndurările şi cu iubirea de oa-meni... Strana: Amin.]

În lipsa preotului, se zice ***Doamne, miluieşte*** (de 12 ori) şi se continuă Canonul:

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon, oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Matrona, ceea ce ţi-ai săvârşit viaţa în lume în chip cuvios şi neprihănit, apoi ai fost înălţată la lăcaşurile nestricăciunii, nu înceta mijlocind totdeauna către Domnul pentru rugătorii tăi.

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Maică Matrona, cea purtătoare de duh, odor nou al Rusiei, auzi glasul rugăciunii mele şi izbăveşte-mă de necazuri, de răutăţi şi de focul gheenei pe mine, cel ce caut scăpare la tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ceea ce din pântecele maicii tale mai înainte ai fost vestită, stâlp de lumină cerească al smereniei, al rugăciunii şi al trezviei te-ai arătat, maică, luminând poporul, cu strălucirile învăţăturilor tale, în vremea luptătorilor împotriva lui Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Prea lăudată Maică Fecioară, în toată viaţa ei, prea cinstita Matrona a avut, ca pe o bogăţie nefurată, sfântă icoana ta, numită Mântuirea tuturor păcătoşilor.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul...

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Fericită Matrona, noi, cei ce suntem în necazuri, cu lacrimi cerem rugăciunile tale către al tău Mire, Izbăvitorul lumii.

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Fii ocrotitoare în viaţă celor ce te laudă, Sfântă Matrona, ca pe o purtătoare a mirului smereniei şi ca pe un vas plin de răbdare.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Te-ai numărat cu cetele Sfinţilor noi, cinstită Matrona, cu care te bucuri neîncetat în cer şi mijloceşti către Hristos pentru noi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Maica lui Dumnezeu, fiind livadă înmiresmată a fecioriei şi grădină plăcut mirositoare a curăţiei, către miresmele tale îndreptează pe robii tăi.

Irmos:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

De şapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: Tineri, binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat te mărturisim pe tine Născătoare de Dumnezeu noi cei mântuiţi prin tine, Fecioară curată, împreună cu Cetele cele fără de trup, mărindu-te pe tine.

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Pentru cei ce te cinstesc şi sărută moaştele tale, Matrona, în Mănăstirea dumnezeiescului Acoperământ, roagă-L pe Hristos, cel ce te-a slăvit pe tine.

Stih: ***Sfântă Matrona, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!***

Ca un stâlp al Rusiei, Matrona, cu toiagul rugăciunilor tale către Hristos, cel lesne îndurător, nu înceta întărindu-i totdeauna pe cei ce se clatină.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sprijinitoarea tuturor celor ce cugetă drept, fericită Matrona, alungă ceaţa înşelăciunii şi risipeşte negura cea întunecată a eresurilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Biserică aurită a vieţuirii crestineşti, prea cinstită Matrona, pe noi, care cinstim pomenirea ta pururea prăznuită, arată-ne biserici vii ale credinţei.

Apoi: ***Cuvine-se, cu adevărat, să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.***

Megalinariile:

Curată Fecioară, plină de har, vistierie nejefuită a darurilor dumnezeieşti, umple de har pe cei ce pururea te laudă cu dor.

Bucură-te, Matrona, floare nou sădită a Rusiei, lauda nevoitoarelor din lume, care, prin osteneală plăcută lui Dumnezeu, au ajuns la înălţimea cea mare a virtuţilor.

Pe toţi cei ce aleargă cu evlavie la rugăciunile tale către Domnul Iisus, Mirele tău din ceruri, păzeşte-i, cinstită Matrona, nevătămaţi de meşteşugirea înşelătorului.

Bucură-te, dreptarul străvederii! Bucură-te, culmea răbdării în viaţă! Bucură-te, al optulea stâlp al Rusiei, Matrona, de Dumnezeu purtătoare, propovăduitoarea credinţei!

Bucură-te, cea din pântece nevăzătoare, dăruită cu plăcutele adieri ale Mângâietorului! Bucură-te, Matrona, stâlp neclintit al milostivirii către cei suferinzi şi către cei primejduiţi!

Vestită Matrona, dăruieşte, celor ce te cinstesc fără şovăire, răbdare în viaţă şi putere să biruiască mândria înşelătorului, că tu lipsirea vederii ai răbdat.

Pe cea lipsită de lumina ochilor din naştere, pe Matrona să o lăudăm cu evlavie, ca pe un vas al harului şi strălucire nouă a nevoitoarelor Rusiei celor purtătoare de Duh Sfânt.

Cu toate Oştirile îngereşti, cu Botezătorul, cu apostolii cei slăviţi şi cu tot soborul Sfinţilor, Preacurată, roagă-te Fiului tău, ca să ne mântuim noi toţi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Troparul, glasul al 2-lea: Pe fericita maică Matrona, cea de Dumnezeu înţelepţită, vlăstarul ţinutului Tuia şi slăvită podoabă a cetăţii Moscova, să o lăudăm astăzi, credincioşii, că lumina zilei necunoscând, cu lumina lui Hristos s-a luminat şi s-a îmbogăţit cu darul înainte-vederii şi al vindecării. Pribeagă şi străină pe pământ fiind, acum în lăcaşurile cereşti, la tronul lui Dumnezeu stă şi se roagă pentru sufletele noastre.

[Preotul rosteşte Ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, iertarea, buna-sporire şi chivernisire a robilor lui Dumnezeu (N) şi pentru ca să li se ierte lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie.

Strana: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Încă ne rugăm ca să se păzească sfânt locaşul acesta, ţara aceasta, oraşul acesta şi toate mănăstirile, oraşele şi satele, de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea altor neamuri asupra noastră şi de războiul cel dintre noi; şi pentru ca milostiv, blând şi lesne iertător să ne fie nouă bunul şi iubitorul de oameni Dumnezeul nostru, să îndepărteze şi să împrăştie toată mânia care se porneşte asupra noastră, să ne izbăvească pe noi de mustrarea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră, şi să ne miluiască pe noi.

Strana: Doamne, miluieşte (de 40 de ori).

Preotul: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor de pe mare, departe, şi, milostive Stăpâne, milostiv fii nouă faţă de păcatele noastre, şi ne miluieşte pe noi. Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.]

Apoi cântăm **Stihira**, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Prea cinstită maică Matrona, deschide ochii sufleteşti ai tuturor celor ce, în vremurile din urmă îi au închişi şi nu văd folosul sufletului lor; şi arată-le calea care duce la viaţa veşnică celor ce te cinstesc din inimă curată, ca pe o odrăslire prea cinstită a Rusiei şi ca pe o vistierie nedeşertată a harului.

Glasul al 8-lea: Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Glasul al 2-lea: Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.
[Apoi preotul face otpustul mic.]

În lipsa preotului, încheiem, zicând: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Extras din cartea: Viaţa, Acatistul şi Paraclisul Sfintei Matrona de la Moscova

Cuvioasa maică Matrona

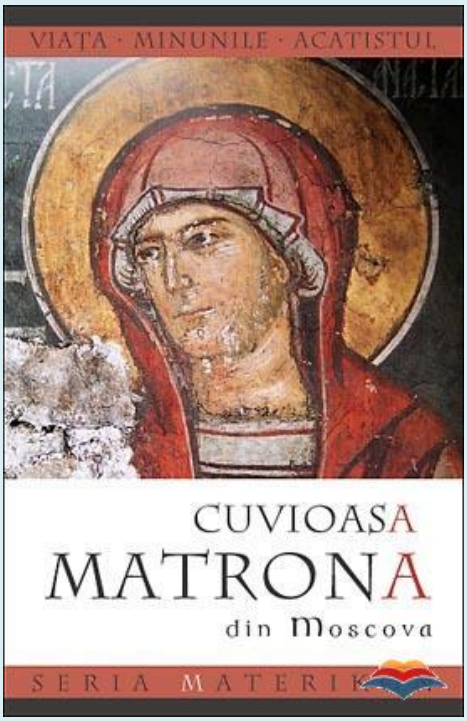

"Aleasă de Duhul lui Dumnezeu din scutecele prunciei, fericită Maică Matrona, orbirea şi neputinţa trupească spre curăţia duhovnicească de la Dumnezeu primind, cu darul înainte vederii şi al minunilor te-ai îmbogăţit şi cu cununa neputrejiunii de la Domnul te-ai împodobit. Pentru aceea şi noi cu mulţumire cunună de laude îţi aducem, strigând: Bucură-te cuvioasă maică Matrona, caldă rugătoare lui Dumnezeu pentru noi. "

Fericita Matrona (Matrona Dmitrievna Niconova) a văzut lumina zilei în anul 1885, în familia unor ţărani săraci din satul Sebino, gubernia Tula. Copiii şi nepoţii martorilor oculari mărturisesc despre o aromă deosebită care s-a răspândit în biserică în momentul când pruncul a fost pus în apă, iar cineva chiar a văzut un stâlp aromat, ridicându-se deasupra cristelniţei. Chiar şi părintele Vasile, preotul evlavios care a săvârşit taina Sfântului Botez în auzul întregului popor a vorbit despre sfinţenia acestui copil. ***Pe pieptul micuţei Matrona era şi semnul alegerii ei de către Dumnezeu - cruciuliţa nefăcută de mână (o proeminenţă în forma crucii).***

Matrona s-a născut oarbă. Mai mult decât atât - nu avea deloc ochi, adâncîturile ochilor fiind strâns închise de pleoape. Copiii îşi băteau joc de ea: fetele mai mari o băteau cu urzica, ştiind că Matrona nu cunoaşte cine anume o

obijduieşte. De aceea, Matrona din copilărie se ferea de oameni şi chiar a încetat să mai iasă din casă.

Odată cu vârsta, se vădea tot mai pronunţat înzestrarea ei neobişnuită - era atrasă de cele sfinte, cereşti. Locuind în preajma bisericii, Matrona permanent era prezentă la toate slujbele. Stătea nemişcată la rugăciune, astfel învăţând toate cântările şi chiar fredonându-le încetişor după cliros. ***Din copilărie a agonisit şi darul rugăciunii neîncetate.***

Pe întreg parcursul vieţii sale, Matrona a fost înconjurată de icoane. Dragostea ei pentru ele era uimitoare. Cum putea ea să le vadă fiind oarbă? Nu în alt mod decât cu ochii duhovniceşti. În camera în care ea locuia tot peretele, de sus până jos, era cu icoane în faţa cărora neîncetat ardeau candele.

Pe când avea 6-7 ani, cei din jur au început să observe că îi sunt deschise taine ascunse celor maturi. De exemplu, ea cunoştea nu numai păcatele şi crimele tainice, ci chiar şi gândurile. ***Pentru rugăciunile ei oamenii primeau mângâiere în necazuri şi tămăduire de boli trupeşti.***

Datorită grijii fiicii boierului din sat, în adolescenţă, Matrona a avut ocazia să facă pelerinaje. A fost la locurile sfinte din Kiev, din Moscova şi din Sankt-Petersburg. ***Iar la Sankt-Petersburg, în Catedrala Sfântului Andrei, cuviosul Părinte Ioan din Kronstadt a poruncit ca tot poporul să se dea la o parte în momentul când Matrona, în vârstă de numai de 14 ani, se apropia de amvon şi a numit-o prooroceşte „al optulea stâlp al Rusiei”.***

A mai trecut puţin timp şi Domnul, care îi cercetează pe aleşii săi cu scârbe, a lipsit-o pe Matrona de marea ei mângâiere de a fi la slujbe: la vârsta de 17 ani i s-au „luat” brusc picioarele. De atunci Matrona n-a mai putut merge.

Au sosit timpuri grele, pe care cu mult mai înainte le-a prezis Matrona: revoluţia, împărţirea pământurilor, foametea.

Din anul 1925 fericita Matrona se stabileşte la Moscova. Pribegea de la o casă la alta. Mulţimea de popor care veneau după ajutor la Matrona nu seca. Veneau şi din Moscova şi din satul ei de baştină şi din alte oraşe.

Matronuşca era întruchiparea Îngerului luptător cu o sabie de foc în mâini cu care biruia pe vrăjmaşi. Ea vindeca cu rugăciunea şi cu apă sfinţită de rugăciune.

În memoria celor care o cunoşteau personal a rămas mică de statură, ca un copil (nu în zadar o numeau Matronuşca), cu mâinile şi picioarele miniaturale. Şezând, încrucişându-şi picioarele, pe pat sau pe laiţă...

Cu părul bogat, străbătut de o cărare la mijloc... Pleoapele strâns închise... Pe frunte i s-a format o adâncitură de la degetele cu care îşi făcea semnul crucii... Se însemna cu semnul Sfintei Cruci rar, cu străduinţă, degetele căutau adâncitura...

Avea o faţă plină de bunătate şi lumină... Vocea blândă...Îi mângâia pe oamenii necăjiţi de nevoi şi necazuri, îi liniştea, îi netezea pe cap, îi însemna cu Sfânta Cruce, le spunea cuvinte de încurajare. Uneori glumea, iar alteori acuza cu asprime şi povăţuia. Câteodată era suficient să spună un singur cuvânt şi sufletul se trezea, se refăcea. Vindeca sufletele de necredinţă, le izbăvea de chinurile diavoleşti, cum ar fi: neputinţă, slăbiciune, împietrire, îndrăcire...

Fericita Matronuşca cu multă străduinţă îi povăţuia pe creştini: ***„Vine vremea amăgirii. Mulţi vor cădea în mrejele ei. Când mergeţi la un stareţ sau părinte după sfat, rugaţi-vă ca Domnul să-l înţelepţească să vă dea răspunsul corect”.***

Deseori repeta: ***„De ce să judeci alţi oameni? Gândeşte-te mai des la tine. Fiecare oiţă va fi atârnată de propria-i codiţă. Ce ai tu cu alte codiţe?”***

„Când mergi la biserică, nu privi la nimeni, roagă-te cu ochii închişi sau aţinteşte-i la o icoană. Nu te interesa de viaţa preoţilor şi nu alerga în căutarea stareţilor şi a celor văzători cu duhul. Lumea se află în răutate şi amăgire, iar amăgirea - ademenirea sufletelor - va fi directă, fii cu mare grijă.”

Iar celor cu o râvnă mai mare le spunea: ***„Dacă doreşti să-i slujeşti Domnului, roagă-te acasă, fii maică în taină, caută să nu te evidenţiezi dintre ceilalţi oameni, purtând haine negre”.***

Învăţa să ne lăsăm în voia Domnului, să ne rugăm neîncetat, să trăim cu rugăciune. Cât mai des să ne însemnăm cu Sfânta Cruce, să facem cruce obiectelor din preajma noastră, astfel apărându-ne de forţa răului. Mai des să ne împărtăşim cu Sfintele Taine. Să-i iubim şi să-i iertăm pe cei bătrâni şi neputincioşi. Să nu credem în vise. Să răbdăm scârbele şi necazurile...

Maica Matrona a predicat în primul rând prin fapte, prin viaţa sa închinată slujirii Domnului şi aproapelui. Iar minunile săvârşite de ea cu numele Domnu-lui oare nu

sunt cea mai puternică predică, menită să întărească credinţa celor puţin credincioşi?

În perioada ateismului militant astfel de piloni duhovniceşti precum era maica Matrona aveau menirea ca prin lumina lor să împrăştie întunericul necredinţei, deznădejdii şi a lipsei de dragoste.

Se povesteşte că în timpul demonstraţiilor (7 noiembrie şi 1 mai) ea nu le permitea fiilor săi duhovniceşti să iasă din case, îi îndemna să închidă geamurile şi oberlihturile. Ei i se descoperea adevăratul sens al evenimentelor – atunci când masele excitate, purtând drapele roşii şi cântând cântece revoluţionare treceau pe străzile Moscovei dracii umpleau tot spaţiul străzilor, pătrunzând şi în case.

În unele acţiuni ale maicii Matrona se întrevedeau elemente caracteristice nebunilor pentru Hristos. Astfel pot fi explicate şi cuvintele ei referitor la aceea cum să ne mântuim: ***„Agăţaţi-vă cu toţii de călcâiul meu şi vă veţi mântui, nu vă desprindeţi de mine, ţineţi-vă cât mai strâns”.***

Şi, într-adevăr, după moartea sa (2 mai 1952), nenumăraţi pelerinii, veniţi la mormântul maicii s-o pomenească, să vorbească cu ea şi să-i ceară ajutorul, au avut parte de semne şi vindecări miraculoase.

În anul 1998, pe 8 martie, în Duminica triumfului Ortodoxiei, cu binecuvântarea patriarhului Alexie al II-lea, a avut loc aflarea moaştelor nevoitoarei secolului XX, fericitei maici Matrona. Racla cu cinstitele moaşte a fost depusă în mănăstirea de maici „Acoperământul Maicii Domnului” din Moscova. Adresa mănăstirii: or. Moscova, str. Taganskaia nr. 58 (staţia de metro „Taganskaia”, ieşirea pe strada Taganskaia). De aici cu orice autobuz sau troleibus, până la staţia a doua).

Cartea despre viaţa ei conţine şi Acatistul ei. Spre citirea lui ne îndeamnă chiar Sfânta Matrona: ***“Toţi, toţi să veniţi la mine şi să-mi povestiţi necazurile voastre, de parcă aş fi vie, căci eu vă voi vedea, vă voi auzi şi vă voi ajuta. Pe toţi cei care îmi vor cere ajutorul, îi voi întâmpina la moarte, pe fiecare în parte”.***